

[Undervisningsministeren.]

om, hvorvidt Nævnene skal have den ene eller den anden Sammensætning.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft spurgte om, hvilke Foreninger der skulde vælge Repræsentanter til disse Ungdomsskolenævn. Det er de Foreninger, som indtil nu er de eneste, der har taget sig af Ungdommen i Købstæderne og ude omkring i Landkommunerne, nemlig Husholdningsforeningerne, Arbejdernes Oplysningsforbund og andre Sammenslutninger med et folkeligt-kulturelt Formaal, og som har sat et Arbejde i Gang for disse unge ude i Landkommunerne og i Købstæderne. Jeg tror, det har sin Værdi, at vi faar disse interesserede Mennesker med ind i Ledelsen af Ungdomsskolen, for at denne Skole kan komme til at virke paa saa godt et Grundlag som muligt. De har dels nogen Erfaring, og dels har de vist sig i Stand til at vække Interesse om Problemerne paa en saadan Maade, at de kunde sætte noget i Gang, naar ingen andre tog sig af det. Jeg tror, disse Mennesker vil være værdifulde Medarbejdere ved Arbejdet ude omkring i Sognene, naar vi nu skal bygge paa et frivilligt Grundlag.

Saa har der været talt om, hvorvidt Skolen skulde omfatte de helt unge, de 14—15-aarige. Jeg har allerede ved tidligere Lejlighed sagt, at jeg egentlig mener, det er mest ønskeligt, at der gaar et lille Stykke Tid, fra de unge er færdige med Barne-skolen og til de begynder i Ungdomsskolen. Men jeg gør opmærksom paa, at naar man nu har flyttet Aldersgrænsen ned til 14 Aar og vi tager i Betragtning, at det dog er frivilligt, om de unge vil møde, saa er det et Spørgsmaal, om vi skal forhindre 14-aarige i at møde til denne Undervisning. Den Begrundelse, at de er trætte af 'at gaa i Skole, kan ikke med Vægt anføres, for da Undervisningen er frivillig, kan de blive borte. Det er kun et Spørgsmaal, om man anser det for formaalstjenligt at sige til de 14-aarige, at de ikke maa møde. Og dette kan jeg ikke se nogen Grund til. Vi kan godt indrette Skolen for de lidt ældre Elever og regne med, at det bliver det almindelige, men ligefrem forhindre disse 14-aarige i at møde, det synes jeg ikke, der er nogen Grund til.

Man har med Hensyn til Undervis-

ningens Indhold ikke været helt tilfreds med den Maade, hvorpaa Lovforslaget er formuleret. Jeg har tilstræbt, at det ikke i Forslaget blev lagt alt for fast, hvad Undervisningen skulde omfatte, for ingen er i Øjeblikket helt klar over, hvad det bedste Grundlag er. Det maa skabes, efterhaanden som man faar nogen Erfaring for, hvordan man bedst tilrettelægger en Undervisning, der kan vinde de unges Interesse. Derfor har jeg med Vilje taget saa lidt med i Planen med Hensyn til, hvilke bestemte Ting der skal undervises i. Jeg har ment, det var nyttigt, naar man samlede disse unge, at de havde enkelte Ting som Gymnastik og Sang som noget selvfølgeligt, men Sang i den Forstand, at de alle sammen skulde have en særlig Fagundervisning i Sang, har jeg ikke tænkt mig — mere, at man skulde regne det med som noget, der kunde virke samlende i Skolen. Men, som sagt, disse Ting ønsker jeg helst skal ligge saa løst som muligt, og har man Betæneligheder ved de Fag, der er nævnt, er det ogsaa blandt de Ting, man kan tale om.

Der har dernæst været Tale om, hvor naar Loven skulde revideres, om det muligvis skal være inden for et kortere Aaremaal end angivet i Forslaget. Det hører ogsaa til de Ting, man kan tale om i Udvalget.

Jeg maa over for en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Carsten Raft angaaende Husholdningsundervisning sige, at naar Flertallet i Ungdomsudvalget ikke gik ind paa Forslaget om, at Undervisningen i den obligatoriske Skole skulde omfatte Husgerning, saa var det ud fra en bestemt Forudsætning, den nemlig, at Husholdningskommissionens Forslag var gennemført om Husholdningsundervisning for alle unge og om, at de, der derudover vilde deltage i Undervisningen, skulde have Adgang til det paa disse bestemte Omraader, som var skitseret. Men ogsaa jeg anser det for at være noget selvfølgeligt og naturligt, at skal man have Undervisning for unge Piger i den Alder, maa Husgerningsundervisning være det centrale i Arbejdet.

Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft var betænkelig ved, at der var for lidt Tilsyn med disse Skoler. Jeg tror nu, det skal vise sig, at det er ikke Tilsynet, der er det afgørende ved disse Skoler, og jeg tror ogsaa, at man skal være betænkelig ved